

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

Titel: Udrag fra Ansgars Eftermæle

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "Grundtvigs værker", i Grundtvig, N. F. S.: *Grundtvigs værker*, Faculty of Arts, Aarhus University, s. 125. Onlineudgave fra Grundtvigs Værker: https://tekster.kb.dk/catalog/gv-1817_312_7-txt-shoot-idm586/facsimile.pdf (tilgået 02. august 2024)

Anvendt udgave: Grundtvigs værker

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. Du kan kopiere, ændre, distribuere og fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs CC0-erklæringen](#)

vilde følge, men sagde at han vilde Ingen dertil tvinge, og da nu Ingen godvillig gik, maatte Brødrene reise alene.

Det tør man vel sige, at den fattes Hjerte i Livet, som ikke sødt bevæges ved et saadant Dyrin, og hvem der veed, hvad det vil sige, at gaar ene mellem Fiender, Nistappe og Spottesugle, behøver man ei at paaminde om, hvordan det uventede No. de maatte epstoe og troste Ansgar, ja indbrante sig i hans Hjerte som et usorglemmeligt Minde om, at Herren er nær hos dem der kalde paa ham i Sandhed, hører de Gudsfrygtiges Stig og hjælper dem.

Frimodige drog nu Markens Evangelister afsked med Kong Harald, og længe lod deres Herre dem ei være Skumpesked mellem deebde Hebringee, thi der de naaede Coia, forbarmede sig Erkebispem Hadebalb, og gav dem et velindrettet Skib, hvorpaa de i Nag kunde fortsætte Reisen, Harald sit Lyf tit at bele det med dem, og nu vandre de efterhaanden hans Fortrolighed, og dermed Verbodighed af hans Tjenere. Ved Dorflad, en fordem berømt Handelsstad, som skal have ligget ei langt fra Utrecht, gik Harald i Land med hele sit Folge, og drog saa frem til Nordalbingien, hvor Keiseren havde skænket ham et Lehn, som han kunde tye til, naar han stundum nodtes til at forlade sit Rige.

